Dosarul nr. 4r-4346/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-25018017-02-4r-31102025 Judecător: Elena COSTIUC

D E C I Z I E
În numele Legii

27 octombrie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componență:
Președintele ședinței: Marcel JUGANARI
Judecătorii: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

A examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul agentului constatator din cadrul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, Vitalie LUNGU, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 09 septembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația împotriva deciziei de sancționare din 28 ianuarie 2025 și a procesului-verbal cu privire la contravenție din aceiași dată, întocmite în privința lui Corneliu CREȚU în baza art. 236 alin. (3) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond, de la 11 februarie 2025 până la 09 septembrie 2025;
- în procedura instanței de recurs, de la 31 octombrie 2025 până la 27 octombrie 2026.
Procedura de înștiințare legală executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru-

C O N S T A T Ă:

1. La 28 ianuarie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică „Centru”, Vitalie LUNGU, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 735447 prin care Corneliu CREȚU a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 1500 lei şi 5 puncte de penalizare în baza art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, pentru faptul că, la data de la data de 28 ianuarie 2025, ora 12:58, în mun. Chișinău (sectorul Râșcani) la intersecția străzilor *****, s-a deplasat cu mijlocul de transport BMW 740 XE cu n.î. *****, cu viteza de 99 km/h, în localitate, ignorând astfel pct. 47 alin. (1) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere.

2. La rândul său, Corneliu CREȚU, la 03 februarie 2025, prin intermediul instituției din care face parte agentul constatator, a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 735447 din 28 ianuarie 2025, înregistrară de către INSP, sub nr. de intrare 908.

3. În motivarea contestației, în esență, petiționarul Corneliu CREȚU a indicat că la data de 28 ianuarie 2025, în mun. Chișinău, la intersecția străzilor *****, agentul constatator Vitalie LUNGU a întocmit un proces-verbal și a emis o decizie de sancționare împotriva sa, în baza art. 236 alin. (3) din Codul contravențional. Nu i s-au prezentat dovezi privind încălcarea, nici detalii despre mijloacele tehnice folosite pentru măsurarea vitezei. Agentul constatator Vitalie LUNGU nu a indicat în procesul-verbal mijlocul tehnic folosit. Nu s-au administrat probe, nu i s-au cerut explicații și nu i-au fost explicate drepturile și obligațiile sale. De asemenea, procesul-verbal nu conține detalii privind certificatele de omologare și verificare metrologică ale mijlocului tehnic folosit, iar la rubrica „probe" nu a fost menționat nimic. Mai mult, indică petiționarul, că agentul constatator Vitalie LUNGU a fost persoana care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, dar constatarea cu mijlocul tehnic de măsurare a vitezei a fost efectuată de către un alt agent constatator. În aceste condiții, petiționarul conchide că actele întocmite sunt contrare legii și procedurii. Prin urmare, a solicitat anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare, pe motivul lipsei faptei contravenționale.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 09 septembrie 2025, a fost admisă contestația cet. Corneliu CREȚU, ***** a.n., IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, or. *****, str. ***** 5, împotriva procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 735447 din 28 ianuarie 2025, încheiat de către agentul constatator cod 5149 din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică Direcția patrulare „Centru" al IGP mun. Chișinău, în baza art. 236 alin. (3) din Codul contravențional și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

5. A fost declarată nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 735447 din 28 ianuarie 2025, încheiat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică Direcția patrulare „Centru" al IGP mun. Chișinău, în baza art. 236 alin. (3) din Codul contravențional și decizia de sancționare sub formă de amendă aplicată în mărime de 30 u.c., echivalent a 1 500 lei, cu aplicarea a 5 puncte penalizare.

6. A fost încetat procesul contravențional pornit în privința cet. Corneliu CREȚU pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

7. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, Vitalie LUNGU, a înaintat recurs solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 09 septembrie 2025, și remiterea cauzei contravenționale spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

8. În susținerea recursului, agentul constatator a susținut că instanța de fond și-a întemeiat soluția pe lipsa actelor probatorii care să confirme încălcarea Regulamentului circulației rutiere. Acesta a invocat prevederile art. 374 alin. (2), art. 385, art. 425, art. 440 și art. 442 din Codul contravențional, referitoare la desfășurarea procesului contravențional, competențele agentului constatator, administrarea probelor și întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. Totodată, a afirmat că a respectat normele

procesuale și materiale aplicabile și că a prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravențional.

9. Conform prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

10. Participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

11. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat este fondat și urmează a fi admis, din următoarele considerente*.

12. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 Cod de procedură penală aplicate corespunzător.*

13. Conform art.466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: *d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.*

14. Colegiul penal reține, că la judecarea cauzei instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum şi alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare. Or, studiind materialele prezentate în coroborarea cu hotărârea primei instanțe, se constată, că instanța de judecată a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

15. Reieșind din prevederile art.6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele de judecată a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligația instanței de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerințelor pricinii, precum şi asupra argumentelor invocate de către intimat întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz, 26). În sensul art.6 alin.(1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul

determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

16. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanțele de judecată să motiveze nu doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulțumească de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părți.

17. În temeiul prevederilor art.462 alin.(1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

18. În continuare Colegiul relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

19. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

20. Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*. În temeiul prevederilor art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşita cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională*.

21. În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare*.

22. Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

23. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

24. Din materialele dosarului, Colegiul penal reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 735447 din 28 ianuarie 2025, Corneliu CREȚU a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 1500 lei şi 5 puncte de penalizare în baza art. 236 alin. (3) din

Codul contravențional, pentru faptul că, la data de la data de 28 ianuarie 2025, ora 12:58, în mun. Chișinău (sectorul Râșcani) la intersecția străzilor *****, s-a deplasat cu mijlocul de transport BMW 740 XE cu n.î. *****, cu viteza de 99 km/h, în localitate, ignorând astfel pct. 47 alin. (1) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere..

25. Astfel, acțiunile lui Corneliu CREȚU au fost calificate de agentul constatator, în baza art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 (treizeci) unități convenționale ceea ce constituie suma de 1500 (o mie cinci sute) lei și o pedeapsă complementară de 5 puncte de penalizare.

26. Drept consecință, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 09 septembrie 2025 instanța de fond a admis contestația depusă de Corneliu CREȚU, reținând că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. 443 alin. (9) din Codul contravențional, întrucât nu au fost indicate tipul, modelul și numărul de identificare ale mijlocului tehnic cu ajutorul căruia a fost constatată pretinsa încălcare. Instanța a apreciat că această omisiune afectează în mod esențial fondul cauzei, constituind temei pentru declararea nulității procesului-verbal în condițiile art. 445 alin. (2) din Codul contravențional. Totodată, a constatat că materialele cauzei nu conțin probe suficiente și concludente pentru a confirma săvârșirea faptei contravenționale imputate, iar dubiile existente urmează a fi interpretate în favoarea persoanei acuzate, în temeiul prezumției de nevinovăție.

27. În consecință, instanța de fond a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 735447 din 28 ianuarie 2025 și decizia de sancționare, a anulat sancțiunea aplicată lui Corneliu CREȚU sub formă de amendă în mărime de 30 de unități convenționale, echivalentul sumei de 1 500 de lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare, și a dispus încetarea procesului contravențional, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, din lipsa faptei contravenționale.

28. Astfel, Colegiul penal lecturând textul hotărârii recurate, în raport cu circumstanțele faptice stabilite mai sus şi ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, menționează că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

29. Colegiul notează că prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

30. Instanța de recurs, analizând hotărârea contestată prin prisma motivelor invocate în recurs și a materialelor cauzei, constată că aceasta este întemeiată pe o motivare contradictorie și neconsecventă, în care instanța de fond a îmbinat în mod neclar și incompatibil temeiuri juridice de natură diferită, fără a realiza o delimitare riguroasă între aspectele ce țin de legalitatea procesului-verbal și cele ce vizează existența faptei contravenționale. Or, o asemenea abordare afectează coerența raționamentului judiciar și

face imposibilă verificarea logicii juridice a soluției adoptate, impunând concluzia că hotărârea contestată este insuficient motivată și contradictorie sub aspectul temeiurilor care au fundamentat încetarea procesului contravențional.

31. Instanța de fond a dispus în mod neîntemeiat încetarea procesului contravențional concomitent cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție, reținând cumulativ atât „*lipsa faptului contravenției”*, ***cât și*** „*nulitatea procesului-verbal de constatare*”, fără a realiza o delimitare juridică clară între aceste două instituții distincte.

32. Instanța de recurs reține că efectele nulității absolute a procesului-verbal de constatare a contravenției trebuie analizate în raport cu rolul juridic al acestuia în cadrul procedurii contravenționale. În măsura în care procesul-verbal reprezintă actul de sesizare și principalul suport al acuzației contravenționale, iar acesta este întocmit cu nerespectarea condițiilor imperative prevăzute de art.443 Cod contravențional, sancțiunea nulității absolute, prevăzută de art.445 alin.(1) din același cod, determină lipsirea actului de orice efecte juridice.

33. Sub acest aspect, art.443 Cod contravențional instituie cerințe esențiale de formă și conținut, a căror respectare condiționează valabilitatea procesului-verbal și garantează exercitarea efectivă a dreptului la apărare al persoanei vizate. Nerespectarea acestor exigențe atrage nulitatea absolută, sancțiune care operează independent de aprecierea existenței sau inexistenței faptei contravenționale în substanța sa, însă care afectează actul de constatare în calitatea sa de fundament juridic al acuzației.

34. Într-o asemenea ipoteză, instanța nu poate conferi eficiență juridică unui act lipsit de valabilitate, iar probele care derivă exclusiv dintr-un proces-verbal nul sau care își au originea în constatări afectate de nulitate nu pot fi valorificate în fundamentarea unei soluții de fond. A admite contrariul ar echivala cu validarea indirectă a unui act procesual nul, contrar principiului legalității și garanțiilor dreptului la un proces echitabil.

35. Totodată, instanța de recurs subliniază că, în situația în care nulitatea absolută afectează însuși actul de sesizare al instanței și suportul probator principal al acuzației contravenționale, instanța de fond nu mai poate proceda la examinarea fondului cauzei în baza aceluiași material probator afectat de nulitate, întrucât ar lipsi fundamentul juridic al acuzației.

36. Prin urmare, examinarea materialului probator în contextul unui proces-verbal lovit de nulitate absolută, în condițiile în care acesta constituie actul de sesizare și principalul suport al acuzației, este lipsită de eficiență juridică și incompatibilă cu exigențele legalității procedurii contravenționale, impunând constatarea imposibilității continuării analizei pe fond în lipsa unui act de sesizare valabil.

37. Instanța de recurs reține că, în ipoteza în care, în urma verificării legalității procesului-verbal de constatare a contravenției, se constată că acesta îndeplinește cerințele imperative prevăzute de art.443 Cod contravențional și nu este afectat de vicii de natură a atrage sancțiunea nulității absolute în sensul art.445 alin.(1) Cod contravențional, instanța de fond este ținută să procedeze la examinarea cauzei pe fond.

38. Într-o asemenea situație, procesul-verbal de constatare își păstrează valoarea sa juridică de act de sesizare și mijloc de probă, iar instanța are obligația de a-l corobora cu

ansamblul materialului probator administrat în cauză, pentru a stabili în mod complet și obiectiv circumstanțele de fapt, inclusiv existența faptei contravenționale, vinovăția persoanei și întrunirea elementelor constitutive ale contravenției.

39. Respectiv, examinarea pe fond devine astfel obligatorie în măsura în care actul de constatare este valabil sub aspectul legalității sale, instanța fiind ținută să realizeze o analiză integrală a probelor, în conformitate cu exigențele art.458 Cod contravențional, astfel încât să se asigure pronunțarea unei hotărâri legale, temeinice și motivate. Prin urmare, numai în condițiile în care procesul-verbal de constatare nu este afectat de nulitate absolută și produce efecte juridice, instanța de fond poate proceda la examinarea fondului cauzei și la stabilirea răspunderii contravenționale, prin raportarea strictă a faptei reținute la probele administrate în dosar și la dispozițiile legale incidente.

40. În consecință, soluția de încetare a procesului contravențional întemeiată simultan pe „lipsa faptului contravenției” și „nulitatea procesului-verbal” este contradictorie și lipsită de coerență juridică, întrucât îmbină două temeiuri care se exclud conceptual: unul de natură substanțială, ce presupune analiza existenței faptei și a vinovăției, și unul de natură procedurală, ce privește doar validitatea actului de constatare.

41. Respectiv instanța de recurs examinând textul hotărârii contestate prin prisma motivelor invocate în recurs și a circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, constată că aceasta este afectată de o motivare contradictorie, neclară și intern incoerentă, în sensul că instanța de fond a reținut simultan două temeiuri juridice care se exclud reciproc, fără a realiza o delimitare logică și juridică între acestea.

42. Astfel, pe de o parte, instanța de fond a constatat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, reținând pretinse încălcări ale prevederilor art.443 Cod contravențional, susceptibile, în viziunea sa, să afecteze valabilitatea actului de constatare, iar pe de altă parte, aceeași instanță a concluzionat asupra inexistenței faptului contravenției, dispunând încetarea procesului contravențional. Or, aceste două temeiuri juridice au natură distinctă și efecte juridice diferite, nefiind posibilă concilierea lor într-un raționament unic fără o motivare intermediară coerentă și logică.

43. Totodată, instanța de fond nu a examinat în mod efectiv și complet argumentele invocate de agentul constatator și nu a dat o apreciere juridică corespunzătoare acestora, limitându-se la o analiză formală și fragmentară a cauzei, contrar exigențelor art.462 Cod contravențional privind legalitatea și motivarea hotărârii judecătorești.

44. Colegiul penal, examinând argumentele instanței de fond referitoare la insuficiența probelor care ar confirma săvârșirea contravenției imputate lui Corneliu CREȚU, constată că acestea urmează a fi analizate prin raportare la ansamblul materialelor dosarului contravențional, inclusiv la procesul-verbal cu privire la contravenție, datele referitoare la mijlocul tehnic utilizat pentru măsurarea vitezei, documentele privind verificarea metrologică a acestuia, certificatul care atestă dreptul agentului constatator de a utiliza asemenea mijloace tehnice, precum și fotografia aferentă înregistrării pretinsei încălcări.

45. Colegiul reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 735447, înregistrat cu nr. 202519261 și întocmit la 28 ianuarie 2025, agentul constatator Vitalie LUNGU din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a reținut în sarcina lui Corneliu CREȚU faptul că, la aceeași dată, ora 12:58, în municipiul Chișinău, sectorul Râșcani, la intersecția străzilor *****, conducând automobilul de model BMW 740 XE, cu numărul de înmatriculare *****, s-ar fi deplasat cu viteza de 99 km/h, cu încălcarea pct. 47 alin. (1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere.

46. Pentru această faptă, agentul constatator a aplicat sancțiunea prevăzută de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, sub formă de amendă în mărime de 30 de unități convenționale, echivalentul sumei de 1 500 de lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

47. În aceste condiții, Colegiul consideră că verificarea temeiniciei acuzației contravenționale impunea examinarea tuturor elementelor de fapt și a înscrisurilor care au stat la baza întocmirii procesului-verbal, în vederea stabilirii împrejurării dacă acestea confirmă situația descrisă de agentul constatator sau, dimpotrivă, generează dubii care nu pot fi înlăturate. Or, potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, *probele reprezintă elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, identificarea făptuitorului, constatarea vinovăției și stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei*. Conform alin. (2) al aceluiași articol, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul mijloacelor prevăzute de lege, inclusiv procesul-verbal cu privire la contravenție, procesele-verbale privind efectuarea acțiunilor procesuale, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile și alte mijloace de probă*.

48. Totodată, art. 440 alin. (1) din Codul contravențional stabilește că *activitatea de constatare a faptei contravenționale presupune colectarea și administrarea probelor privind existența contravenției,* iar art. 442 alin. (1) din același cod prevede că *procesul-verbal se întocmește de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența acestuia.*

49. Prin urmare, stabilirea temeiniciei acuzației contravenționale presupune examinarea coroborată a actului de constatare și a materialelor care îl susțin, cu verificarea atât a legalității obținerii acestora, cât și a relevanței și fiabilității informațiilor pe care le conțin.

50. În speță, un element relevant pentru verificarea circumstanțelor de fapt îl constituie mențiunea înscrisă în descrierea contravenției din procesul-verbal contestat, potrivit căreia viteza de 99 km/h ar fi fost fixată cu mijlocul tehnic „TruCAM TC 007451”. Această mențiune este relevantă pentru identificarea mijlocului de măsurare utilizat și pentru verificarea concordanței dintre datele consemnate de agentul constatator și documentele tehnice anexate la materialul contravențional.

51. Astfel, din înscrisul prezentat sub forma buletinului de verificare metrologică rezultă că verificarea a vizat un mijloc de măsurare destinat determinării vitezei de deplasare a autovehiculelor, de tip LTI 20/20 TruCAM II, cu numărul de identificare redat în document ca TC 007451. De asemenea, înscrisul indică efectuarea verificării de către laboratorul de verificări metrologice din cadrul „Alex Sistem” SRL, la solicitarea Inspectoratului Național de Securitate Publică.

52. Colegiul constată că aceste date prezintă relevanță pentru verificarea împrejurării dacă mijlocul tehnic menționat în procesul-verbal este același cu cel identificat în buletinul de verificare metrologică și dacă, la momentul constatării pretinsei contravenții, acesta putea fi utilizat în condițiile prevăzute de lege.

53. În același context, la materialele prezentate se regăsește un certificat eliberat de Inspectoratul General al Poliției, prin care ofițerului Vitalie LUNGU i se atestă dreptul de utilizare a mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, inclusiv de tip „Laser LTI20/20 TruCAM" și „Laser LTI20/20 TruCAM II", certificatul fiind indicat ca valabil până la 16 mai 2025.

54. Prin raportare la data constatării pretinsei contravenții, respectiv 28 ianuarie 2025, acest înscris constituie un element relevant pentru verificarea dreptului agentului constatator de a utiliza mijloacele tehnice din categoria celor menționate.

55. În consecință, instanța de fond urma să examineze aceste documente în ansamblu, să verifice datele de identificare ale aparatului și perioada de valabilitate a verificării metrologice, în măsura în care informațiile respective pot fi stabilite din înscrisurile originale, și să explice dacă acestea confirmă ori infirmă legalitatea utilizării mijlocului tehnic la data constatării faptei.

56. Colegiul subliniază că simpla existență a unui buletin de verificare metrologică nu demonstrează, prin ea însăși, că automobilul condus de Corneliu CREȚU circula cu viteza de 99 km/h la momentul indicat. În același timp, acest înscris nu putea fi ignorat în cadrul evaluării probelor, întrucât poate contribui la verificarea fiabilității mijlocului tehnic utilizat, în măsura în care sunt confirmate identitatea aparatului și valabilitatea verificării sale.

57. Un alt element probator relevant îl constituie fotografia aferentă înregistrării tehnice, care redă viteza de 99 km/h, numărul de înmatriculare *****, marca automobilului BMW, precum și data și ora înregistrării.

58. Colegiul reține că o asemenea fotografie, în măsura în care se regăsește efectiv în materialele dosarului și poate fi identificată ca fiind aferentă constatării consemnate în procesul-verbal contestat, reprezintă un mijloc de probă pertinent pentru verificarea situației de fapt. Informațiile vizuale referitoare la viteza înregistrată, numărul de înmatriculare și momentul constatării pot contribui la stabilirea legăturii dintre înregistrarea tehnică și fapta imputată lui Corneliu CREȚU.

59. În acest sens, prima instanță urma să examineze fotografia prin raportare la datele din procesul-verbal, la identificarea mijlocului tehnic și la documentele metrologice anexate, verificând concordanța dintre acestea. Totodată, trebuia să stabilească dacă înregistrarea permite identificarea suficient de clară a vehiculului, dacă datele afișate corespund circumstanțelor descrise în actul de constatare și dacă există elemente concrete care să pună la îndoială autenticitatea ori fiabilitatea acesteia.

60. Colegiul precizează că valoarea probatorie a fotografiei nu poate fi stabilită exclusiv prin raportare la faptul că aceasta indică o anumită valoare a vitezei. Este necesar să se verifice și proveniența înregistrării, legătura sa cu mijlocul tehnic identificat în documentele anexate la materialele dosarului, precum și concordanța temporală și factuală cu circumstanțele consemnate în procesul-verbal.

61. Cu toate acestea, în cazul în care fotografia conține datele indicate, iar acestea coroborează cu celelalte materiale ale dosarului, instanța nu poate concluziona asupra insuficienței probelor fără a explica de ce informațiile respective nu sunt apte să contribuie la stabilirea situației de fapt.

62. Prin urmare, simpla invocare a insuficienței probelor nu este suficientă, în lipsa unei examinări concrete a mijloacelor de probă existente și a relevanței acestora pentru stabilirea contravenției imputate.

63. În ceea ce privește omisiunea reținută de prima instanță, referitoare la neindicarea tipului, modelului și numărului de identificare al mijlocului special utilizat, Colegiul consideră necesară delimitarea acestei chestiuni de cea privind suficiența probelor.

64. Astfel, art. 443 alin. (9) din Codul contravențional prevede că, *în cazul contravențiilor constatate cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, procesul-verbal încheiat în condițiile respective trebuie să indice tipul, modelul și numărul de identificare al mijlocului special utilizat*.

65. În speță, deși în rubrica distinctă a procesului-verbal referitoare la mijloacele tehnice nu sunt completate datele de identificare ale aparatului, în descrierea faptei este înscrisă mențiunea potrivit căreia viteza a fost fixată cu „TruCAM TC 007451”. Prin urmare, la rejudecarea cauzei urmează a fi verificat dacă această mențiune, examinată împreună cu celelalte date ale actului și cu înscrisurile anexate, permite identificarea aparatului utilizat și dacă sunt întrunite cerințele prevăzute de art. 443 alin. (9) din Codul contravențional.

66. Colegiul nu poate echivala automat existența mențiunii din descrierea faptei cu respectarea integrală a cerințelor legale privind tipul, modelul și numărul de identificare al aparatului. Totodată, nici omisiunea din rubrica specială nu dispensează instanța de obligația de a verifica exact conținutul procesului-verbal și înscrisurile aferente înainte de a stabili consecințele juridice ale deficienței constatate.

67. În acest context, prima instanță a calificat omisiunea respectivă drept o încălcare care afectează în mod esențial fondul cauzei și a aplicat art. 445 alin. (2) din Codul contravențional. Or, pentru a fundamenta o asemenea concluzie, era necesară explicarea modului în care deficiența identificată afectează în mod esențial posibilitatea verificării legalității constatării, identificării mijlocului tehnic și stabilirii circumstanțelor faptei.

68. În măsura în care datele din descrierea faptei, fotografia aferentă înregistrării și documentele tehnice permit identificarea aparatului și verificarea condițiilor în care acesta a fost utilizat, aceste împrejurări trebuie evaluate în cadrul analizei privind incidența art. 445 alin. (2) din Codul contravențional. O asemenea evaluare nu presupune ignorarea cerinței prevăzute de art. 443 alin. (9), ci stabilirea concretă a existenței încălcării și a consecințelor sale juridice, în limitele normelor aplicabile.

69. Totodată, Colegiul reține că eventuala nulitate a procesului-verbal și aprecierea probelor administrate constituie chestiuni juridice distincte. Constatarea unui viciu al actului de constatare nu permite, fără o analiză suplimentară, concluzia că toate celelalte

materiale existente în dosar sunt lipsite de relevanță sau că fapta contravențională nu a existat în realitate. După caz, instanța trebuie să stabilească efectele concrete ale viciului asupra actului contestat și asupra posibilității de a pronunța o soluție legală și întemeiată.

70. Prin urmare, prima instanță urma să verifice în mod distinct: dacă fotografia permite identificarea automobilului și a vitezei înregistrate; dacă aparatul indicat în procesul-verbal corespunde celui descris în buletinul de verificare metrologică; dacă verificarea metrologică era valabilă la data constatării; dacă agentul constatator era autorizat să utilizeze mijlocul tehnic respectiv; precum și dacă procesul-verbal respectă cerințele art. 443 alin. (9) din Codul contravențional.

71. Colegiul constată că aceste aspecte sunt interdependente și prezintă importanță pentru soluționarea cauzei, însă fiecare dintre ele necesită o verificare proprie. Numai prin examinarea lor coroborată poate fi stabilit dacă materialele dosarului confirmă circumstanțele imputate sau dacă există deficiențe care împiedică stabilirea, în condițiile legii, a existenței contravenției și a vinovăției persoanei vizate.

72. În acest context, concluzia primei instanțe potrivit căreia agentul constatator nu ar fi acumulat probe suficiente și verosimile trebuia să fie susținută printr-o analiză concretă a materialelor prezentate, cu indicarea motivelor pentru care acestea nu pot confirma situația de fapt. Simpla enumerare a deficiențelor procesului-verbal, fără o examinare corespunzătoare a fotografiei și a documentelor tehnice, nu permite verificarea caracterului complet și obiectiv al raționamentului judiciar.

73. Colegiul penal reiterează că, potrivit art. 375 din Codul contravențional, *persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de lege, iar toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii se interpretează în favoarea acesteia*.

74. Aplicarea principiului *in dubio pro reo* presupune însă identificarea unor dubii reale, rezultate din examinarea probelor și care nu pot fi înlăturate prin mijloacele procesuale disponibile. Acest principiu nu poate fi înlocuit printr-o apreciere abstractă a insuficienței probelor, fără verificarea efectivă a materialelor existente în dosar. În egală măsură, obligația instanței de a cerceta probele nu poate conduce la transferarea asupra contravenientului a sarcinii de a-și dovedi nevinovăția.

75. În lumina acestor considerente, Colegiul apreciază că soluționarea cauzei impunea o examinare mai aprofundată a înscrisurilor și a înregistrării tehnice, precum și o delimitare clară între deficiențele de formă ale procesului-verbal și aspectele care țin de temeinicia acuzației. O asemenea examinare este necesară pentru a se stabili dacă omisiunea constatată de prima instanță afectează în mod esențial fondul cauzei și dacă probele existente permit ori nu permit confirmarea situației de fapt imputate lui Crețu Corneliu.

76. În consecință, Colegiul penal concluzionează că motivarea primei instanțe cu privire la insuficiența probelor nu reflectă o examinare suficient de clară și completă a tuturor circumstanțelor relevante ale cauzei. Întrucât verificarea concordanței dintre procesul-verbal, fotografia aferentă înregistrării, datele de identificare ale mijlocului tehnic și documentele metrologice presupune o examinare efectivă a materialelor

dosarului, iar consecințele juridice ale eventualelor deficiențe trebuie stabilite în mod motivat, se impune rejudecarea cauzei în prima instanță, în alt complet de judecată.

77. La rejudecare, instanța urmează să examineze ansamblul probelor administrate, să verifice legalitatea procesului-verbal și a mijloacelor de probă, să stabilească dacă sunt întrunite condițiile răspunderii contravenționale prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional și să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cu respectarea prezumției de nevinovăție și a dreptului la apărare.

78. Respectiv, circumstanțele stabilite supra, combat concluzia primei instanțe, ceea ce denotă că instanța de fond nu și-a motivat corespunzător soluția. Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

79. În acest context, instanța de recurs reiterează că instanța de fond este obligată să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de participanții la proces. Or, neexpunerea asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CEDO, în cauza *Fomin împotriva Moldovei*, Cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că: „Rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o Decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de către o Instanță de Recurs”. Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției (*c.f. Hirvisaari împotriva Finlandei, nr. 49684/99, parag. 30, 27.09.2001*).

80. La judecarea cauzei instanța de fond urmează să țină cont de cerințele art.458 Cod contravențional, în conformitate cu care, *„la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare*”.

81. Generalizând cele expuse, Colegiul Penal consideră oportun de a admite recursul declarat de agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, Vitalie LUNGU, de a casa hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 09 septembrie 2025 și de a trimite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

82. Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2), lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Admite recursul agentului constatator din cadrul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, Vitalie LUNGU, casează hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din

09 septembrie 2025 și trimite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător: Marcel JUGANARI

Judecătorii: Adrian CERBU

Marcel POPESCU